

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

ทุกเช้าเธอจะส่งพ่อไป ทำงานพร้อมกับรอยยิ้ม

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

เช้าวันหนึ่งในฤดูร้อนของวันที่ 6 สิงหาคม มีวัตถุทรงกลมสีดำขนาดเล็ก ตกลงมาที่บ้านเกิดของKeiในเมืองฮิโร ชิม่า

"นั่นมันอะไรนะ" ผู้ที่มองขึ้นไปบน

"KABOOM!!"

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"ปิ้ม!!"

ทันใดนั้นก็มีเสียงระเบิดดังขึ้นและ สะท้อนไปทั่วโลก และจู่ๆ ก็มีกลุ่มเมฆ เห็ดขนาดใหญ่ปรากฏขึ้น เมฆปกคลุม ไปทั่วทั้งเมือง

(4)

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

เมืองทั้งเมืองหายวับไปในพริบตา บ้านเรือน โรงเรียน และโรงพยาบาล ทั้งหมดหายไปอย่างไร้ร่องรอย มันคือระเบิดที่น่ากลัว อาวุธนิวเคลียร์ อันน่ากลัวได้ถูกทิ้งลงมา

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved. And Kei never saw her family again.

อย่างน่าอัศจรรย์ Keiไม่ได้รับอันต รายใดๆ แต่เธอกลับเห็นคนที่ผิวหนัง ใหม้ลอยอยู่ในแม่น้ำ ในขณะที่คนอื่นๆ ที่มีผิวหนังใหม้มาหาKeiแล้วพูดว่า "น้ำ... ขอน้ำให้ฉัน..." คนพวกนั้นไม่สามารถช่วยชีวิตได้ และ Keiก็ไม่เคยเห็นครอบครัวของเธอ อีกเลย

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

อาวุธนิวเคลียร์เพียงชิ้นเดียวคร่า
ชีวิตผู้คนไปกว่า 100,000 ราย
ยิ่งไปกว่านั้นฝนสีดำที่ตกลงมาหลัง
จากการระเบิดของอาวุธนิวเคลียร์ยัง
ทำให้ผู้คนอีกจำนวนมากต้องล้มป่วย
อย่างหนักอีกด้วย

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

ในที่สุดสงครามก็ยุติลง และ Keiก็
กลายเป็นหญิงชรา
เมืองฮิโรชิม่าได้ฟื้นตัวกลับมาสวยงาม
ดังเช่นเคย
มันยากที่จะเชื่อว่ามีอาวุธนิวเคลียร์ถูก
ทั้งลงที่เมืองนี้

8

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

ถึงกระนั้น แม้ในวันที่อากาศแจ่มใส
จิตใจของ Keiก็ยังคงถูกบดบังด้วยเมฆ
เห็ดที่ลอยฟุงอยู่
ความโศกเศร้าของผู้ที่เสียชีวิตและผู้
รอดชีวิตยังคงมีอยู่ตลอดหลาย
ทศวรรษที่ผ่านมา

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

ขณะนี้ Keiกำลังแชร์ประสบการณ์อัน เลวร้ายของเธอเกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์ กับผู้คนทั่วโลกฟัง เพราะการใช้อาวุธ ดังกล่าวอาจทำให้ผู้คนอีกมากมาย ต้องเสียชีวิต

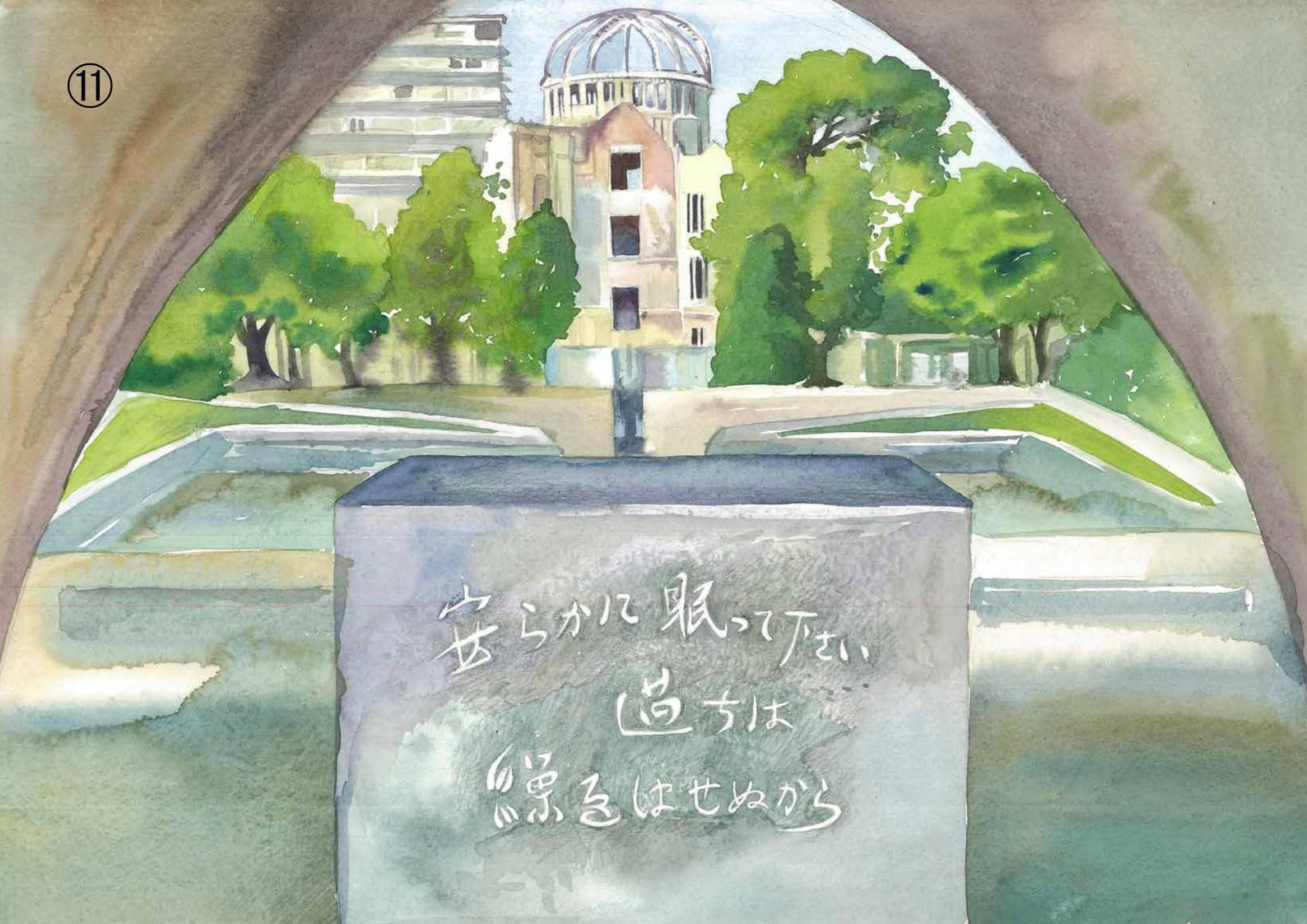

Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Kei มีความปรารถนาเพียงข้อเดียว: อาวุธนิวเคลียร์จะต้องไม่ถูกนำมาใช้ซ้ำ อีก

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

ขอให้ชาวโลกทั้งมวลได้ประสบ สันติสุขในที่สุด

จุดจบ

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"เมฆที่ไม่มีวันหายไป โดย Kei"

วันนี้ฉันอยากจะพูดถึงเด็กผู้หญิงคน หนึ่งชื่อ Kei เธออายุเพียง 8 ขวบและอาศัยอยู่ที่ ญี่ปุ่นในช่วงสงคราม